

ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ
ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ

01011, м. Київ-11, вул. Різницька, 13/14 факс . 280-26-03

11. 09. 2009 № 05/12 - 1793/09

Верховний Суд України

КАСАЦІЙНЕ ПОДАННЯ
на постанову Вищого господарського
суду України від 16.01.2007 у справі № 2/311

Рішенням господарського м. Києва від 09.08.2006, залишеним без зміни постановою Київського апеляційного господарського суду від 09.10.2006, відмовлено у задоволенні позову ВАТ «Інжінірінг» до ТОВ «Будсервіскомплект» про визнання недійсними договорів купівлі-продажу будівель, що розташовані за адресою: м. Київ, Набережне шосе, 4, 6, 6а, 8, 8а.

Постановою Вищого господарського суду України від 16.01.2007 зазначені судові рішення також залишені в силі.

Відмовляючи у позові, суди попередніх інстанцій виходили з того, що рішення про укладення спірних договорів приймалось правлінням ВАТ «Інжінірінг», що відповідає установчим документам позивача. Окрім того, укладені між сторонами договори купівлі-продажу не суперечили інтересам господарської діяльності сторін та держави, не порушували їх прав, а сторони усвідомлювали наслідки своїх дій.

Зазначена постанова не відповідає рішенням Верховного Суду України з цитань застосування норм матеріального права, що відповідно до п. 2 ст. 111¹² ГПК України є підставою для її оскарження.

Так, розглядаючи справу за позовом АТЗТ «Рубін» до приватного підприємця М. про зобов'язання вжити дії, Верховний Суд України дійшов висновку, що у разі, якщо господарськими судами постановлені рішення без додержання вимог ст.ст. 32, 43 ГПК України щодо всебічного, повного та об'єктивного розгляду всіх обставин справи і їх доведеності на підставі досліджених доказів, ухвалені у справі рішення і постанови не можуть вважатись обґрунтованими і законними, а тому підлягають скасуванню.

Також Верховний Суд України при розгляді справи за позовом АТ «Сантехмонтаж-60» до МПП «Фірма «Барвінок» про визнання недійсними договорів купівлі-продажу скасував судові рішення у зв'язку з допущеною судами

неповнотою дослідження обставин справи, які призвели до того, що судами не дано ніякої правової оцінки суттєвим обставинам справи.

Оскаржувана постановою Вищого господарського суду України та рішенням судів першої та апеляційної інстанцій прийняті без дотримання принципу всебічності і об'єктивності дослідження дійсних обставин справи, а тому відповідно до ст. 111¹⁹ ГПК України вони підлягають скасуванню з огляду на паступине.

Відповідно до ст. 47 Закону України «Про господарські товариства» (в редакції, що діяла на момент виникнення спірних правовідносин) виконавчим органом акціонерного товариства, який здійснює керівництво його поточною діяльністю, є правління.

Правління вирішує всі питання діяльності акціонерного товариства, крім тих, що належать до компетенції загальних зборів і ради акціонерного товариства (спостережної ради). Загальні збори можуть винести рішення про передачу частини належних їм прав до компетенції правління.

Правління підзвітне загальним зборам акціонерів і раді акціонерного товариства (спостережній раді) та організує виконання їх рішень. Голова правління ще керує його роботою.

З наведених вище вимог законодавства вбачається, що голова правління не наділений повноваженнями самостійно вирішувати питання, що відносяться до компетенції правління, яке є колегіальним органом.

Водночас, як вбачається зі змісту оскаржуваних договорів, голова правління ВАТ «Інжиніринг» Шкрабов С.Ф. при укладенні угод купівлі-продажу приміщень діяв на підставі рішення загальних зборів товариства від 25.05.2001, оформленого протоколом № 5, відповідно до якого правлінню було доручено відчужувати майно на користь кредиторів.

Жодного посилання на рішення правління № 1 від 15.05.2001, № 2 від 20.06.2001 та протокол зборів правління № 9 від 18.09.2002, якими начебто вирішено продати ТОВ «Будсервіскомплекс» у рахунок погашення кредиторської заборгованості приміщення, розташовані на Набережному шосе у м. Києві, договори купівлі-продажу не містять.

Однак, саме ці рішення правління у порушення вимог ст.ст. 32-34, 43 ГПК України, тобто без з'ясування дійсних обставин справи та надання належної оцінки неконстатуваним доказам, стали підставою для висновків судів попередніх інстанцій про правомірність дій Шкрабова С.Ф.

У зв'язку з тим поза увагою судів залишився той факт, що засідання правління ВАТ «Інжиніринг» 15.05.2001, 20.06.2001 та 18.09.2002 взагалі не проводились, що підтверджено рішенням Шевченківського районного суду м. Києва від 15.08.2006, який саме з цих підстав визнав незаконними та недійсними з моменту прийняття рішення правління № 1 від 15.05.2001, № 2 від 20.06.2001 та протокол зборів правління № 9 від 18.09.2002.

Окрім того, у подальшому вироком Голосіївського районного суду м. Києва, що набрав законної сили, також було встановлено факт перевищення службових повноважень головою правління ВАТ «Інжиніринг» Шкрабовим С.Ф. під час підписання договорів купівлі-продажу спірних об'єктів нерухомості, оскільки

документи про надання таких повноважень (наведені вище рішення правління) були останнім підроблені.

Таким чином, спірні угоди купівлі-продажу не відповідають вимогам ст. 47 Закону України «Про господарські товариства», оскільки Шкрабов С.Ф. при їх підписанні не мав підповідних повноважень.

Також недотримання судами вимог щодо всебічного, повного та об'єктивного розгляду всіх обставин справи призвело до залишення поза увагою і ненадання правової оцінки тому факту, що спірні договори купівлі-продажу укладалися з метою погашення кредиторської заборгованості ВАТ «Інжинірінг» перед ТОВ «Будсервіскомплект», яка виникла у зв'язку із виконанням останнім робіт на об'єктах реставрації колектору по проспекту 40-річчя Жовтня у м. Києві.

Утім обставини вищезгадані цієї заборгованості та сам факт її наявності судами взагалі не перевірялися.

Водночас слід зазначити, що за наслідками проведеної перевірки прокуратурою Голосіївського району м. Києва 16.07.2009 порушено кримінальну справу стосовно директора ТОВ «Будсервіскомплект» Самжа В.В. та голови правління ВАТ «Інжинірінг» Шкрабова С.Ф. за фактом підроблення актів прийому-передачі виконаних робіт, внаслідок чого у ВАТ «Інжинірінг» сформувався фіктивний борг, який погашався за рахунок відчуження майна.

Таким чином, постановою Вищого господарського суду України від 16.10.2007, постановою Київського апеляційного господарського суду від 09.10.2006 та рішенням господарського суду м. Києва від 09.08.2006 як прийняті без дотримання вимог ст.ст. 32, 43 ГПК України щодо всебічного, повного та об'єктивного розгляду всіх обставин справи і їх доведеності на підставі досліджених доказів, не можуть вважатись обґрунтованими і законними, а тому підлягають скасуванню.

Відповідно до ст. 36-1 Закону України «Про прокуратуру» представництво прокуратурою інтересів громадянина або держави в суді полягає у здійсненні прокурорами від імені держави процесуальних та інших дій, спрямованих на захист у суді інтересів громадянина або держави у випадках, передбачених законом. Однією із форм представництва є виступ прокурором касаційного подання.

Згідно зі ст. 29 ГПК України прокурор може за своєю ініціативою вступити у розгляд справи, порушеної за позовом інших осіб, на будь-якій стадії її розгляду для представництва інтересів громадянина або держави.

Вступ прокурора у дану справу шляхом внесення касаційного подання обумовлений розслідуванням зазначеної вище кримінальної справи та необхідністю у зв'язку з цим забезпечення дотримання прав та законних інтересів держави, фізичних і юридичних осіб, поновлення прав, порушених вчиненням

злочинном

Генеральна прокуратура України на підставі ухвали у рішенні вказаної справи, про незаконність постановлених у ній судових рішень літаєся ппше 02 09 2009 після ознайомлення з матеріалами справи.

У зв'язку з цим строк для внесення касаційного подання пропущено з поважних причин

4

Ураховуючи наведене та керуючись ст. 121 Конституції України, ст. ст. 36¹, 37 Закону України «Про прокуратуру», ст. ст. 29, 53, 111-14 - 111-21 ГПК України,

П Р О Ш У :

1. Відповісти строк на касаційне оскарження постанови Вищого господарського суду України від 16.01.2007 у справі № 2/311.
2. Прийняти до провадження Верховного Суду України касаційне подання та за наслідками його розгляду скасувати постанову Вищого господарського суду України від 16.01.2007, постанову Київського апеляційного господарського суду від 09.10.2006 та рішення господарського суду м. Києва від 09.08.2006 у справі № 2/311.
3. Справу направити на новий розгляд до господарського суду м. Києва.
4. Про час розгляду касаційного подання доповісти Генеральному прокуратуру України та сторони у справі

Додаток: докази про надіслання копії подання сторонам у справі, докази про поважність причин пропуску строку на оскарження, копія постанови про порушення кримінальної справи

Генеральної прокуратури України

О. Медведько